

REACTIE naar aanleiding van Wetsvoorstel adviesrecht gemeenten bij schuldenbewind

Almere, 16 juli 2018

Onderstaande schrijf ik niet omdat ik nu persé mijn baantje als bewindvoerder wil behouden, maar vanuit een maatschappelijk perspectief, als insider, als expert in het veld. Ik zie deze ontwikkeling zoals in het Wetsvoorstel beschreven met argusogen aan, en maak me zorgen om de kwaliteit van de dienstverlening alsmede het welzijn van de betreffende cliënten. Mijn verwachting is dat er per saldo geen 'winst' gemaakt zal worden voor en door de gemeentes en overheden, omdat we slechts bezig zijn met het schuiven van de verantwoordelijkheden en de geldstromen. Ook voor cliënten zie ik geen toegevoegde waarde, maar slechts afbreuk van de bestaande dienstverlening. Wat er als gevolg van een bezuinigingsronde aan de ene kant niet meer geleverd wordt, zal aan de andere kant bij de cliënten een nieuw probleem in de maatschappij veroorzaken, wat gefinancierd zal moeten worden door opnieuw dezelfde overheid(sinstanties). Zo is het altijd al geweest sinds het begin van de Algemene Bijstandswet, en het lijkt alsof we er niets van leren. Per saldo betaalt de overheid linksom of rechtsom. Steeds schuiven met geldstromen en dienstverleners, is slechts kapitaalvernietiging, en de winst daarvan is nooit aangetoond!

Hieronder mijn bevindingen op het wetsvoorstel.

1. Het wetsvoorstel dient mensen die onder bewind gesteld worden op basis van een geestelijke of lichamelijke grondslag en daarnaast (en/of als gevolg daarvan) ook schulden hebben opgebouwd, uit te sluiten van dit wetsvoorstel. Ik zie nog niet in dat gemeentelijke medewerkers voortvarend om kunnen gaan met deze kwetsbare categorie mensen (dementerenden, psychiatrisch patiënten, verslaafden, gehandicapten, etc).
2. De gemiddelde aanvraagprocedure voor een bewind duurt momenteel 2 maanden, wat al tamelijk lang is. Op het moment dat eerst de gemeente moet worden geconsulteerd, zal deze periode naar alle waarschijnlijkheid verlengd worden. Dit kan bij de cliënten leiden tot bijkomende problemen zoals huisuitzettingen, afsluitingen, wanbetalersregeling in het kader van de zorgverzekering etc. Dat lijkt mij allerminst wenselijk voor deze toch al kwetsbare doelgroepen.
3. In het Wetsvoorstel staat niets over de kwaliteitseisen voor de gemeentelijke medewerkers. Het lijkt mij niet meer dan noodzakelijk dat ook zij door de getoetst moeten worden door het Landelijk Kwaliteitsbureau van de Rechtbanken.
4. Ook staat er in het wetsvoorstel niets over de bereikbaarheid en de communicatie van de gemeentelijke diensten. We weten dat de communicatie bij de grote bewindvoeringskantoren een moeilijk punt is, waarover cliënten de meeste klachten bij de rechtbanken uiten. Zal dat bij de gemeentelijke diensten anders zijn? Ik heb geen reden om aan te nemen dat zij zullen uitblinken in een geweldige en snelle communicatie met de cliënten. De klantverantwoordelijke van de gemeentelijke dienst zal in de praktijk worden afgevangen door telefonistes, cq die geen dossierkennis hebben en geen

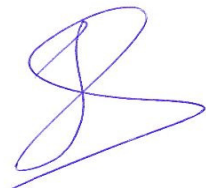
verantwoordelijkheid hebben. De afstand tussen cliënt en gemeentelijke medewerker, cq klantverantwoordelijke is te groot voor een efficiënte communicatie. Dat kan er toe leiden dat sommige (gezonde) cliënten ziek worden als gevolg van de stress die de afwezigheid van communicatie met zich meebrengt! Ik verwacht dat de problemen dan nog groter zullen worden (o.a. toenemende druk op uitkeringen en zorgkosten).

5. Het wetsvoorstel dient aan te tonen dat de gemeentes echt goedkoper en efficiënter kunnen werken dan de zelfstandige bewindvoerderskantoren. Bovendien dient aangetoond te worden dat minimaal dezelfde kwaliteit van dienstverlening en communicatie wordt geboden. In het wetsvoorstel is dat allemaal niet onderbouwd.

Mijn verwachting is dat gemeentes denken te besparen op de kosten van bewindvoering, maar dat in de praktijk deze kosten er via een ander kanaal weer bijkomen, zoals vaker in uitkeringsland! We denken te besparen door te schuiven met de geldstromen en te snijden in de dienstverlening. Echter dit leidt in de praktijk meestal tot andere uitwassen die verderop opnieuw door de gemeenschap betaald moeten worden. Dus waar zit nu eigenlijk het voordeel? En voor wie?

Graag verneem ik uw reactie hierop.

Met vriendelijke groet,

J.J.W. van Soest, directeur Bewindvoering Albra Almere